

τὴν τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἢ αἰδήσεις. Καὶ ἡ Δ'. δὲ, καὶ ἡ Ε'. τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον· τὸ γὰρ τῷ αἰδητικῷ ἐπινεργῶν, ἢ περ ἐνεργεῖ, καὶ ὑφέσκει. Τὸ δὲ καὶ τὸν ἐγκέφαλον κίνημα, παραπλήσιον τῷ ἄλλοτε ποτε ἄνομιον, καὶ ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἔχει αὐτὸ γινέσθαι, καὶ τῷ ἐκείσε πνεύματος. (Σ. ψοδ. Ε'.) Τότε αἰδημα, ὅθεν τῆς θύραθεν ἐπιπέτης προσβολῆς ἐγειρόμενον, εἰκὸς εἶναι καὶ ἐναργέστερον, ἢ τὸ φάσμα, ὅπερ ἑξωτερικῆς αἰτίας ἐδόλαις πάρεσιν ἢ κινήσασα. (Σ. Αὐτ.)

Σχόλιον Β'.

Σ. ψπς'. Τῶν περὶ αἰδήσεως αἰωτέρων (Σ. ψοδ.) εἰρημῶν τὰ πλείω, εὐροις αὐτῶν καὶ ταῖς φαντασίαις, ἐπιπέσας, ἐπαληθεύονται, εἴπερ ἐξ ἡγεμῶν τινῶν αἰδήσεων, καὶ τὸ παῦ αἰδήσεις τινὲς εἰσὶ καὶ αὐταὶ ἐξ ἐνδοτέρων κινήματων τὴν ἀρχὴν ἔχουσαι, καθάπερ εἴρηται. (Σ. ψπέ.)

Α'. Οὐν ὡσαυτὸν ἐπὶ τῶν αἰδήσεων (Σ. ψοδ. Γ'.) ἐλέγομεν, ἔγω κἀνταῦθα, μὴ ἴσων ἐμποικημῶν τοῖς πάσιν, καὶ τῷ αὐτῷ αἰεὶ, τῷ καὶ τὸν ἐγκέφαλον ἀλλοιωσέων, ὅθεν φέρειν εἰκὸς καὶ ἄλλας ἄλλων, καὶ τὰς αὐτὰς ἄλλοτε ἐαυτῷ τῇ δυνάμει, καὶ τῷ μὲν παχυτέρας εἶναι, καὶ ἀφυστέρως, τῷ δ' ὀξυτέρας τε, καὶ ἐπιμοτέρας· καὶ νῦν μὲν ἐμμελῶς ἔχοντας, καὶ ὀξύθυμους, νῦν δὲ πλημμελῶς καὶ ἀτακτως ταῖς φανταστικαῖς ἀντιλήψεσιν. Αἴτια δὲ, αἰ τῶν κρᾶσεων διαφοραί· οἷον αὐτὴ δὴ τῷ μοεῖα ἢ σύσασις, καθ' ὃ ἀμέσως ἢ πρὸς φαντασίαν τελείται κίνησις. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῷ ἀρτιζήτων, καὶ δὴ, καὶ τῷ κομιδῇ παιδῶν, ὅθεν τὸ ἀπαλὸν εἶναι καὶ ἡκίσα ἀντερεῖδον, ἀπονώτεροι καὶ αἰ φαντασίαι. Ἐπὶ δὲ τῷ προσηβηκότων ἡδῆ, καὶ ἀνδρωθέντων, ὅθεν τὸ σερρόν, καὶ ἐλασικώτερον, ἀκμαιότεραι. Γεγηρακότων δὲ ἡδῆ, ὅθεν τὸ ὑπαύχμηρον, καὶ ὑπόχαυμον, νωθρότεραι. Καὶ καὶ τὴν αὐτῶν δὲ καθ' ἑσῶσιν ἡλικίαν, τοῖς μὲν ὁ ἐγκέφαλος ὀξύτερος τε ὢν, καὶ καθαρώτερος, καὶ βαθύτερος, καὶ λειότερος, τοῖς δὲ ὑπεναντίως πως διακείμενος πλείω ὅσω παρέχεται τῷ διαφορῶν τῶν φαντασιῶν. Διαιμονίας ταῦτα ἔ

Πλατωνικός Σωκράτης ἐκτίθεται (1) καὶ διερμηνύει. „Θεός
 „ δῆμοι λόγου οὕτω ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν οὐ κίερον
 „ ἐκμαγεῖον, τῷ μὲν μείζον, τῷ δ' ἔλαττον, καὶ τῷ μὲν
 „ καθαρωτέρῃ κηρῷ, τὸ δὲ κοπωδεσέρῃ, καὶ σκληροτέρῃ,
 „ ἐπίοις δὲ ὑγροτέρῃ, ἔστι δὲ οἷς μετερίως ἔχοντος. Θεαίτ.
 „ τίθημι. . . . Σωκρ. ὅταν ἐν ὁ κηρὸς ἐν τῇ ψυχῇ βα-
 „ θύς τε καὶ πολὺς, καὶ λεῖος, καὶ μετερίως εἰργασμῆος ἢ,
 „ τὰ ἴοντα δὲ τῷ αἰδήσεων, ἐνσημαινόμενα εἰς τὸ το
 „ τῆς ψυχῆς κέαρ, ὃ ἔρη Ὀμηρος, αἰνιτόμῆρος τὴν τοῦ
 „ κηρῷ ὁμοίωται, τότε μὲν καὶ τέτοις καθαρά τὰ σημεῖα
 „ ἐγγινόμενα, καὶ ἰκανῶς τῷ βάθος ἔχοντα, πολυχρόνιά τε
 „ γίνονται, καὶ εἰσὶν οἱ τοῖστοι, πρῶτον μὲν δῆμαθεῖς, ἔ-
 „ πεται μνήμονες. Εἶτα ἔπειτα ἀλλάττει τῷ αἰδήσεων τὰ
 „ σημεῖα, ἀλλὰ δοξάζουσιν ἀληθῆ· σαφῆ γὰρ, καὶ ἐν δῆμα-
 „ θεῖα ὄντα, ταχὺ δὲ ἀνέμωσιν ὅτι τὰ αὐτῷ ἕκαστα ἐκ-
 „ μαγεῖα. Ἄ δὲ ὄντα καλεῖται. Καὶ σοφοὶ δὲ ὑπὲρ κα-
 „ λουῖται. ἢ οὐ δοκεῖσαι; Θεαίτητ. ὑπερφυῶς μὲν οὖν.
 „ Σωκρ. ὅταν τοίνυν λάσιόντις τὸ κέαρ ἢ, ὃ δὲ ἐπῆνε-
 „ σεν ὁ πάντα σοφὸς Ποικίλης, ἢ ὅταν κοπωδές, καὶ μὴ
 „ καθαρῷ τῷ κηρῷ, ἢ ὑγρὸν σφόδρα, ἢ σκληρὸν, ὧν μὲν
 „ ὑγρὸν, δῆμαθεῖς μὲν, ὅπλησμοιες δὲ γίνονται. ὧν δὲ
 „ σκληρὸν, πάναντία. Οἱ δὲ δὴ λάσιον, καὶ ἄχαλόν, λιθῶ-
 „ δεστι, ἢ γῆς, ἢ κόπρη συμμιγείσης, ἐμπλεων ἔχοντες,
 „ ἀσαφῆ τὰ ἐκμαγεῖα ἔχουσιν· ἀσαφῆ δὲ καὶ οἱ τὰ σκλη-
 „ ρά· βάθος γὰρ οὐκ ἐνὶ. Ἀσαφῆ δὲ καὶ οἱ τὰ ὑγρὰ· ὑπὲρ
 „ γὰρ τῷ συγχεῖσθαι ταχὺ γίνονται ἀμυδρά. Ἐὰν δὲ πρὸς
 „ πᾶσι τέτοις ἐπ' ἀλλήλων συμπεπτωκότα ἢ ὑπὸ στροχω-
 „ εῖας, εἰάντε σμικρὸν ἢ τὸ ψυχάριον, ἔτι ἀσαφέστερα ἐ-
 „ κείνων. Πάντες ἐν ἔπει γίνονται οἱ τοῖδοξάζειν ψευδῆ·
 „ ὅταν γάρ τι ὀρώσιν, ἢ ἀκέωσιν, ἢ ὀπνοῶσιν ἕκαστοι,
 „ ἀποθέμειν ταχὺ ἕκαστοις ἔδυνάμῃοι, βραδεῖς τε εἰσὶ,
 „ καὶ ἀλλοτριονοῦντες. Παρορῶσιν τε, καὶ ἀπακέραι, καὶ πα-
 „ ρανοῦσι πλείστα. Καὶ καλεῖνται αὐτοὶ ἔπει, ἐψεύσμενοι τε
 „ δὴ τῷ ὄντων, καὶ ἀμαθεῖς.

B. Οὐχ

(1) Πλάτων ἐν Θεαίτητῳ.

Β'. Οὐχ ὅπως δὲ ἐπ' αὐτὸ τὸ κέαρ ἀναθετέον τὰς ἁφ' ἑαυτοῦ φερόμενας ταύτας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ ζωτικὸν πνεῦμα, ἀφ' ἧς ἀμέσως ἐκείνῳ ἐμποιεῖται ἡ κίνησις, ἧς ἀπὸ ἐδῶ ἐκμάσσεται. Τὸ δὲ πνεῦμα ἐνδείαται, καὶ νωθεῖται, ἀμυδρότερα πάντως τὰ ἐκμαγεῖα, ὡς δὲ θαφιλέστερον ἢ, καὶ μᾶλλον ὀξυκίνητον, ζωηρότερα. Καὶ πάλιν ἔτι εἰσὶν τὰ εἰρημύου πνεύματι, εἰάν ἡ ἀπαιτημένη λεπτότης προσῆ, ὁμαλαὶ γρηῃσονται αἱ ἀνατυπώσεις, καὶ ἀτάραχοι. Ἐὰν δὲ ἔσχαυπτις, ἐκ δυσκραςίας ἢ διαίτης πλημμελῆς, ἐγγένηται, πολὺ κἀντεῦθεν ταῖς φαντασίαις, τὸ ἀνώμαλόν τε καὶ παραχῶδες. Διὸ καὶ αἷρ ὁ εὐκρας τε καὶ εὐπνευς, ἢ τὸναντίον, ὡς ἄρα ἁφ' ἑαυτοῦ κλοναεῖται τῆς ἑαυτοῦ καλεμένης ἀρτηρίας, τὰ τῆς φλεβώδους εἰσιῶν, καὶ τὸ κατὰ τὴν καρδίαν αἷμα ἁφ' ἑαυτοῦ κλοναεῖται, καὶ ἀσυντελής ἀμπεῖται πρὸς τὸ εὖ, ἢ μὴ, φανταζέσθαι κείνεται τοῖς ἀναπνεύσειν. Εἰ δὲ πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν ὁ θαυμασιὸς Πλάτων διεξιῶς ἔχειν ὑπέληψε τὸ νοσῶδες χεῖρον, ἐν ᾧ ἵδρυτο ἡ Ἀκαδημία, ἔμοιγε θαυμαστόν, εἰ μὴ τὸ φιλοσοφεῖν ἠθικώτερον ἐκλάβοιτις, τὴν ἑαυτοῦ ἀτιθάσων τε καὶ δυσαγωγῶν ὀρέξεων ἀποτέκνωσιν, πρὸς ὡς τὸ νοσῶδες τῆς χεῖρας, ἔμικραν παρέιχτο τὴν συντέλειαν. Διαφέρει δὲ πολὺ, καὶ τὸ σιτίσις χεῖραι δ' ἰσχυροί, ἢ δυχοίμοις, καὶ ταῖσι συμμέτρως, ἢ ἐν ἀμετεῖα, εἰς ἀρετὴν τῆς φανταστικῆς, ἢ κακῶσιν, ὡς εἴς ὧν ὁ χυλός, εἴς οὗ τὸ αἷμα, εἴς οὗ τὰ πνεύματα, δι' ὧν τὰ φαντάσματα. Δηλῶσι δὲ τῶν οἱ κρατισταλῶντες, καὶ οἰνωμεῖροι. Διὸ καὶ τὸ (1) „ πελὺποδος καὶ φαλή, ἐν μὲν κακόν, ἐν δὲ καὶ εὖδόν. ” Ὅτι τῶ βρωσῶναι μὲν ἔστιν ἠδισος, δυσόνειρον δὲ ὑπνον ποιεῖ, φαντασίας παραχῶδεις, καὶ ἀλλοκότας δεχόμενον, ὡς λέγουσιν. Καὶ ὅλως καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων μεταβολῶν τῆς κατὰ τὸ σῶμα γινομένων, αἱ φαντασίαι ποικίλλονται· οἷον οἱ πυρέγοντες σφοδρῶς, πᾶσαισι, καὶ οἱ πληθωρικοὶ κινδυνεύουσι. ” Καὶ οἱ μελαγχολικοὶ φανταστικοὶ εἰσὶ τὸ δὲ

” τῆ

(1) Περὶ Πλατῶνα. ἐν τῶ πῶς δὲ τὸν κέαρ Προμαίται ἀκείν.

„ τῆ φαντασίᾳ ἀπολαθεῖν ταχέως, μελαγχολικὸν εἶναι εἶ-
 „ σί. Διὸ καὶ οἱ ἰχνόφωνοι μελαγχολικοί, προτερῆ ἢ ἡ
 „ ὁρμὴ τῆ λέγειν τῆς δυνάμεως αὐτοῖς, ὡς θᾶπτον ἀκο-
 „ ληθείσης τῆς ψυχῆς τῷ φανέντι. (1)

Γ'. Ὡς δὲ πρὸ αἰδήσεων (δ. ψοδ. Η'.) ἔτωτοι καὶ
 τῆ φαντασιῶν, τῆ μὲν, τῷ νόματι τῆς ψυχῆς πειθαρχοῦ-
 χασάν, οὐαί (ὅσαι δῆποτε ἐκ μὴ ἐκυσίων τελέμματα εἰ-
 σὶ τῷ πνόμενῳ κινήματων) εἰσὶν ἀναγκαῖαι· ἐνίαν δὲ
 εἰς ὑποσάβησα ἡ ψυχὴ τὰς ἀνατυπώσεις, ἀπαλλάττεται
 διώαται. Καὶ ἀληθὲς ἄρα τὸ πρὸ Πλουτάρχου πρὸς Κο-
 λώτιον „ ὅτι τὸ φαντασικόν, εἰς βυλομήτοις ἀνελεῖν εἶ-
 „ σὶν, ἀλλ' ἀνάγκη προσεντυγχάνοντας τοῖς πράγμασι τυ-
 „ πῶσαι, καὶ πάχειν ὑπ' αὐτῆ. Καὶ αὐτὸ δὲ τῆ πραγ-
 „ μάτων πολλακίς ἐκ μοχθηρᾶς ἕξεως ἀπαραίτητοι αἱ φαν-
 „ τασίαι, τοιαῦται δὲ μάλιστα αἱ ὑπὸ πάθους τῆς κάμνου-
 σιν ἐγγινόμεναι. Καὶ πολλοὶ δὲ ἔχ' ἔτι οἷς αὐ σφοδρῶς
 ἰνδάλλοιτο, ἐμμένουσιν ἀκλιναῶς, καὶ εἰσὶ τῷ λόγῳ οἱ τοιαῦ-
 τοι ἀμετάπειστοι. „ Τῆ γὰρ ἐν ἐμοὶ (φησὶν ὁ Ὀλλανδὸς
 „ Βοερράβης (2)) κοινῆ αἰδητικῆς ἔτω ἄκακός, ὡς ὁ-
 „ τε, κύκλον ἐρυθρόν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντι, κατὰ αὐτὸ ὁ-
 „ ρᾶν ἀναμφησίως ἄκακός, καὶ ἐμοὶ ἄκακοί πε-
 „ ρισώτες, μηδὲν τοιαῦτο παρεῖναι, οἷον ὁρᾶν δοκῶ, δι-
 „ χυεῖζοιτο. Ἐνθουτοὶ τὰς τοιαύτας ἐ λόγῳ μεταπέθειν
 ὅτι χειρεῖν παραινεῖ, μᾶλλον δὲ συγκατατίθεσθαι μὲν τῷ
 ἀρχῶν, ἀφορμῆς δὲ παρεμπεισέσης, δι' ἀντιθέσεώς τινος
 φυσικῆς τε, καὶ ἀνεπιτεχνήτης, τῆς καταχέσης πρὸς φροσύνης
 θεραπείαν πειρᾶσθαι. (3)

Δ'. Ἄλλο δέ τι φαντασιῶν εἶδος ἐκεῖνο, ἅς περ αἰδήσεις
 αὐτόχρημα εἶναι τῷ ἀφῶν αὐτοῖς ἄκακός οἱ πάχον-
 τες ὑπερἄκακός, ὧν ὁ καρπὸς νόσος, καὶ τὰ πολλὰ
 θάνα-

(1) Προβλημ. Ἄεις. Τμήμ. ΙΑ'. Προβλ. ΛΗ'.

(2) Ἐν ταῖς Ἰατρικ. Στοιχειώσ. Τόμ. Δ'. Ἄρ. 586.

(3) Αὐτ. Αὐτ.

Θάνατος· οἷον ἄναρ ἐδόκει ἐκεῖνος, ἐκ μαρμάρου λίθινου εἶναι αὐτῷ τὸ ἄπο κεφαλῆς ἕως ποδῶν ἡμίτομον, τὸ δὲ λειπὸν, ὡσπερ εἶχε, σάρκινον. Ἀφυπνισθέντι δὲ, ἄταπληξία ἰχυρὰ ἐμπέσασα, τὸ ἄναρ ὑπάρ ἐποίησεν, ἡμιαυδαιάντα, οἷον ἄποφύασα τὸν ἄνδρα. Καὶ τῷ ποδὶ δέ τιος φλεβοτομῆς, ἢ θεράπαινα παρῆσα, καὶ τὸν λύχνον ἐπὶ τῇ χειρουργίᾳ προσάγασα, σφοδρῶς ἔτω τῇ φαντασίᾳ πρὸς τὴν νύξιν ἐπλήγη καταδείσασα, ὡς ἔφα' πολλῶν ἡμερῶν κειμήλιον, ὀδυῶν δερμυτῆτων ἐν τῷ μέρει αἰδανῆσαι. (1) Ὁ δὲ τις εἰς ὄγκον ἔτω γιγαύτειον, καὶ ἐπερφυῆ αὐξῆσαι πεφάντασόν τε, καὶ ἀνεπέπεισο, ὡς μηδὲ τῷ δώματος, ἔλω, ἐκκύπτειν πολμῶν, μὴ καὶ τὴν, δι' ἧς διέλθοι πύλῳ, συυθλαθεῖν ἔφα' σνοχαιρίαν ὑφοράμῳρος. Ἐπει δὲ βία αὐτὸν ἐξελκυθῆναι, ὁ τὴν θεράπειαν τὴν αὐτοῦ ἀνελιημῳρος, ἐκέλευσεν, ἀντέχων μὴ τὰ πρῶτα, καὶ ἀντερειδῶν τὸ πόδε, καὶ ἔσπον πάντα ἐνισάμῳρος, εἴτε ἐν τῷ ἐξέλκεσθαι ὡς ἄρα τῷ ὄντι τὰ ὅσα πάντα συυτρεβεῖν καποδυῳμῳρος, μετ' ἔ πολὺ, καὶ τῷ ἀλγεῖν, καὶ τῷ ζῶ ἀθλίως παύσασθαι λέγεται. (2)

Ε'. Καὶ τὸ θαυμαστὸν δὲ ἐκεῖνο, τὸ πολλοῖς ἐπισυμβαίνειν ὀράμῳρον, ἐντεῦθεν συυιδεῖν αὐ εἶη, ὅπως καὶ ἐν βαθυτάτοις τοῖς ὑπνοις, λέγασί τε, καὶ ἄδουσι, καὶ τῆς κλίτης ἀνερχόμενοι, βαδίζουσι καὶ πλείσα ποιῶσιν, ὡς εἰ καὶ ἐρηγορότες ἐτύγχανον ἐπιχειρῶντες τοῖς πράγμασι. Πλυμῳρα ἢ οἰονείτις τέτοις τῷ πνέματος γίνεται, δαψιλεσθῳρατε ἐπιρρέοντος, τοῖς μέλεσι, καὶ ὀξυτέρως ὄντος εἰς κίνησιν, καὶ τὰ ὄργανα ὁμοίως ἄγοντος καὶ φέροντος ἢ πεφύκασιν ὅτε καὶ κέλευσμα τῆς ψυχῆς, αἱ τοιαῖδε, ἢ τοιαῖδε κινήσεις περαίνονται. (δ. ψοδ. Ε'.)

ς'. Ὡσπερ ἐν αἰδῳσις αἰδῳσιν ἀμαυροῖ καὶ ἔξαφανίζε, ἢ σφοδροτέρως καὶ ἐπικρατεστέρα τὴν ἥττονα. (δ. ψοδ. Θ'.) οὕτωτοι καὶ τῷ φαντασιῶν συμβαίνειν εὐλογον. Ἐπει δὲ

(1) Μαλιβράγγ. Πιεὶ Ζητήσ. Ἀληθ. Μέρ. Α'. Κεφ. Ζ'.

(2) Παρὰ Ἀιδεῖλλοι Φυσικ. Μέρει Δ'. Κεφ. Ι Ε',

δὲ καὶ τὴν αἰδήσιν, εὐτονωτέρα ἢ τὰ ἐγκεφάλου κινήσεις, ἢ δὲ κατὰ τὴν φαντασίαν ἀμυδροτέρα, (δ. ψπέ.) διὰ τὸτο δὴ, καὶ τὰς ὀφθαλμὰς μύειν εἰώθασιν, οἱ ἀκριβῶς τι φανταδιῶναι βελόμνοι, καὶ ἐν σκότῳ ἀναπολεῖν τὸ αἰεδαζόμενον, καὶ τὸ ἔξω θορύβων γίνεσθαι πειρῶνται, καὶ ἐφ' ἡσυχίας τῷ προκειμένῳ ἐμμελετᾶν, ἐπιτόνιον τι οἶον τὰ γνωσικὰ τὸτο ἠγέμενοι αὐτοῖς ἔσεσθαι, εἰ τῷ ἄλλων φαντασμάτων ἑαυτὰς ἀπαλλάξουσιν, ὑφ' ὧν τὰ ἐπιβάλλοντα ἐπιτηκοτεῖται πως, ἢ καὶ τέλεον ἀφανίζεται.

Ζ'. Ἐχει δὲ δὴ καὶ ταύτῳ, ἐπὶ ταῖς ἄλλαις ἢ φαντασία, πρὸς γε τὴν αἰδήσιν, τὴν διαφορὰν ὅτι αἰδήσις μὲν αἰδήσει ἑδαμῶς ἀπολεθεῖ ὀλισθηρῶς, ἀλλ' ὡς αὖ πύλοι τὰ κινεῖντα τὸ αἰδητήριον. Φαντασία δὲ φαντασία ποιά τις ποιά τινι παροπιδεῖ πολλάκις ἀπολεθεῖσθαι φανταζόμεθα ὡς τὸδε σὺν τῷ δε, καὶ τὸδε μὲν τὸδε, ὡς ἄλλοτε πεφωτάσμεθα, ἢ προηδημέθα (δ. χογ.) τῷ ἐγκαταλειφθεῖτων, ἢ δοκεῖ ἀνατυπωμάτων, ἀπλησία τῇ τάξει, καὶ τὰς προηρομίας ἡδέσεις, ἡμῖν ἐνεργησμένων.

Θεώρημα ΜΒ'.

δ. ψπζ'. Ἡ τῆς φανταστικῆς ὁμοιᾶν δυοῖν ἀμέσως, καὶ τῆς αἰδητικῆς ὁμοιᾶν ἐπὶ ἀνάγκης.

Ἡ γὰρ φανταστικὴ ἀντιληπτικὴ ὅτι δι' ἐνδοτέρων κινήματων, ὧν φθάσα ἢ ψυχὴ δὲ τῷ ἔξωτέρων προήδετο. (δ. χοβ. ψπέ.) ὧν δὲ προῦποτίθεται ἡ ἐνεργεια, παρεῖναι δεῖ προηγεμῶς τὴν δύναμιν. Ἄρα τὸ τῆς φανταστικῆς, κτ.

Σχόλιον.

δ. ψπδ'. Ὁρθῶς ἐν ὁ Πλάτων (I), ὅταν δι' αἰδήσεως
ἢ πα-

(1) Ἐν Σοφιστῶν.

„ παρῆ τινὶ τὸ ποιῆτο πάθος, ἄρ' οἶον τε ὀρθῶς εἰπεῖν ἔ-
 „ τρόν τι, πλὴν φαντασίαν; Οὐδέν. Ὀρθῶς δὲ καὶ Ἀεισο-
 „ τέλης (1) φησὶν, ὡς ἐκ αὐτοῦ αἰδήσεως γίνεται. Προσ-
 „ φυαῖς δὲ καὶ οἱ ὀριζόμενοι τὴν φαντασικὴν, δυνάμιν τῆς τῆς
 „ προγενομένης αἰσθητικῆς ἀντιλήψεως, ἀπόντων τῆς αἰσθητῆς,
 „ ὑποκαθίσταν. Κατὰ δὲ λόγον καὶ οἱ ἀποδεδωκότες αὐτῆν,
 „ αἰσθησὶν εἶναι τινὰ ἀδρατείνεσσαν. Ἄλλ' ὅσα (εἰποι τις αὐτῶν)
 „ καὶ ἐξηγορότερες, καὶ ὑπνώγοντες φαντασικῶς ἰνδαλλόμεθα,
 „ ὧν ἕδον, ἕδὲ τὸ τυχὸν ποτὲ κατ' αἰσθησὶν παρεληφότες ἐσ-
 „ μῆν. Ἄλλ' ἔτι τῆς τοιούτων, εἰ μὴ τὴν συσθήκην τῆς πλά-
 „ σματος, τὰ γεμὴν σοικείων δίκην ὄντα ἀπλῆστερα αἰδή-
 „ ματα, παραλαμβάνοντες ἔχομεν, ὅς ὧν αἰσθητῶς ἤδη προγενο-
 „ σμένην, ἐκασίως ἡμῖν, ἢ ἀκασίως διὰ τῆς τῆς πνεύματων
 „ συρροίας, καὶ τὰ προγεγονότα ἄλλοτε ἴχνη, ἢτοι συσθέ-
 „ σει, ἢ ἀφαιρέσει, ἢ μεταπλασμῶ τινὶ, τὰ ἀδράδοξα τῆς
 „ φαντασμάτων, καὶ ἀλλόκοτα σωίσσεται. „ Καὶ ἀναπλαττό-
 „ μῆνα ἢ ἀρχὰς λαμβάνει ἀπὸ τῆς αἰδήσεως· ἐπειδὴ ἢ
 „ εἶδεν ἰδίᾳ ἔλαφον, καὶ ἰδίᾳ ἔλαφον, ἔλαβε ταύτας ἀρ-
 „ χὰς ἀπλῆς ἕσας ἀπὸ τῆς αἰδήσεως, καὶ τὸ σύστημα
 „ ἀνεπλάσατο. Εἰ δὲ καὶ ἀνθρώπον ἐρυνομήκη ἀναπλάττε-
 „ ται· ἀλλὰ πρότερον οἶδεν ἀνθρώπον τὸν καθ' ἕκαστα. (2)

Πορίσματα.

δ. Ὡς π. δ. Α'. ἰόπερ οἱ ἐκ γρηῖς τυφλοὶ, ἕδεμια αὐτῶν
 μηχανῆ φανταδεῖν τὰ χρώματα. Οὐ χάριν, καὶ Ἀεισοτέ-
 „ λης, τοῖς μύσσειν ἔφη (3) ὀράματα φαίνεται, καὶ ἢ τοῖς
 „ τυφλώτεσσιν, ὃ τῆς Φιλοπόνου (4) καλῶς σεσημείωται.

Β'. Καὶ τὰ σφοδρότερον κινήσαντα τὰ αἰσθητήρια, μᾶλλον
 ἀφαιρέσει, καὶ τέναντίον.

Γ'. Καὶ

(1) Περὶ Ψυχ. Βιβλ. Γ'. Κεφ. Γ'.

(2) Φιλόπ. Ὑπομν. εἰς τὸ περὶ Ψυχ. Βιβλ. Γ'. Κεφ. Γ'.

(3) Ἀεισ. Αὐτ.

(4) Φιλόπον. Αὐτ.

Γ'. Καὶ τὴν προσφάτως γενομένην αἰδησιν, ῥαδίον ταῖς φαντασίαις ἀνατυπέμεθα· ἢ πέναντίον.

Δ'. Καὶ ὧν συχνὰ γέγονασιν αἱ αἰδήσεις, ἐκ διεξάλειπται αἱ καὶ τὸ φαντασικὸν ἀνατυπώσεις· ἢ πέναντίον.

Θεώρημα ΜΓ'.

Σ. ψγ. " **Τ**ὸ τῆς αἰδητικῆς δυνάμεως λαχόν, εἰκὸς, ἢ καὶ τῆς φαντασικῆς αὐτὸ ὁμοιεῖν.

Ἐπὶ γὰρ τῷ τοιούτῳ, ὅτι αἱ πᾶσι τῷ ἔξωθεν προσβόλαι, ἔχει τῆς τῷ νόθων ἀρχῆς ὁπολιγισαι, εἰς τὸ πρὸς αὐταῖς ἔχειν τὸ κριτικὸν ἐνάγισιν (Σ. ψδ'. Α'.) εἰκὸς ἢ τὰς ἀρχὰς αὐτὰς, εἴθ' ὑπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, εἴτε καὶ ὑπὸ τῷ ἐν αὐταῖς πνόμετος ἀμέσως, τῷτο πάθει ἐνδέχεται· τῷτο δ' αὖ εἴη φαντάζεσθαι. (Σ. ψε'.) Τὸ ἄρα τῆς αἰδητικῆς δυνάμεως, κτ.

Ἄλλως. Εἰ μὴ γὰρ, ἐνδοτέρα τις ἄρα κίνησις καὶ ἀμέσως αὐτοῖς, ὅτι μὴ ὑπὸ τῷ ἔξωθεν ἐμποικιμήν καὶ τὸν ἐγκέφαλον, ἢ εἴτι ἄλλο αὐτὶ τέτα, τοῖς τοιοῖςδε ζώοις ἐνεγείρεται ἐδεμία. Τὸ δὲ ἦτοι παντελῆ τὴν ἀπυσίαν κατηγορεῖ τῷ ζωτικῷ πνόμετος, ἢ παντελῆ τὴν νοθρότητα, ἢ τέως ἀδυναμίαν ἐλέγχει, καὶ αὐτῆς τῆς ἐμφυχέσης καὶ ζωέσης δυνάμεως. Ἄ πάντα τῆς τῷ αἰδητικῶν φύσεως ἀλλοθιώτατα κέινεται.

Σχόλιον

Σ. ψγ. **Ε**μοὶ τοίνυν εἰ πιθανὸς ὁ ἐκ Σταγείρων ὄντι Φιλόσοφος, ἐν οἷς τὰ νεογενῆ, καὶ εἴα τῷ θηρίων, οἷον μύρμηκας, καὶ μελίττας, καὶ σκώληκας, τῷ φαντασικῷ ἀμοίρας (1) παρέδωκεν. Ἡ γὰρ καὶ γνῶσιν ἐέργεια αἰετῶν πα-

(1) Ἄστ. Περὶ Ψυχ. Βιβλ. Γ'. Κεφ. Γ'.

παρῶσα εἶναι ἐθέλει, οἷς περ· αὐὴ παρῆ (ϑ. ψνθ'. ψξ'.)
 ,, Ὅτι δὲ γνώσεώς τινος πῦντα μετέχει (τὰ αἰδητικά)
 ,, τὰ μὲν πλείονος, τὰ δ' ἐλάττονος, τὰ δὲ πάμπαν μι-
 ,, κρᾶς. Αἰδησιν γὰρ ἔχουσιν, ἢ δ' αἰδησις γνώσις τις, ἐ-
 ,, κείνῃ λόγος ὅσιν. (1) Ἀλλὰ γὰρ τῆ καθαραιτέρων νοη-
 ,, μάτων, εὐδὲ μετεῖναι εἰκὸς αὐτοῖς, εὐδ' εἰ μετῶ, ἐς ἀεὶ
 ,, μετῶ, οἷς εὐδ' ἡμῖν. Ὡστε ὑπάρχοι αὐὴ καὶ τὸν δε τὸν λόγον
 ,, αὐτοῖς, ἀργύσης ἐνίοτε τῆς αἰδησεως, τὸ φαντάζεσθαι. Ἄλ-
 ,, λως δὲ καὶ ἐξ αὐτῆ τῆ Ἀριστοτέλης, δυνατὸν εἰσβαλεῖν.
 ,, Τὰ γὰρ ζῶα, καὶ αἰδητικά, καὶ εἰμὴ πάσας τὰς αἰδησεις,
 ,, πλείους ἀλλ' ἓν, ἢ πῖν ἀφῶ ἐξ ἀνάγκης ἔχοντα ὅσι. ,, Τὰ
 ,, γὰρ ζῶα, φησὶ (2) πάντα μίαν ἔχουσι τῆ αἰδησεων
 ,, τῶ ἀφῶ. ὡ δ' αἰδησις ὑπάρχει, τῆτε ἠδονή τε καὶ λύ-
 ,, πη, καὶ τὸ ἠδύτε καὶ λυπηρόν. Οἷς δὲ ταῦτα καὶ ἡ ἐπιθυ-
 ,, μία. Τῆ γὰρ ἠδέος ὄρεξις ὅσιν αὐτῆ. Ἄλλ' εἶπερ ὄρε-
 ,, ξις, καὶ φαντασία πάντως, καὶ αὐτῆ μὴ δοκῆ. Τῆ δὲ αἰ-
 ,, δησει τῆ ἠδέος, καὶ λυπηρῆ ἀντιλαμβάνεται. Ἀντιλαμβα-
 ,, νόμῃα δὲ κείναι· κείνοντα δὲ, τὸ μὲν διώκει, τὸ δὲ φύ-
 ,, γει. Καὶ διώκει μὲν, πείν ἢ καταλάβοι, φύγει δὲ, ἢτοι
 ,, ἵνα μὴ καταλάβοι, ἢ ἐπεὶ καταλάβοι· κείναι ἄρα, καὶ
 ,, ἀπὸ τῆ καταλαβεῖν, καὶ μὲν τῆτο. Οὐκᾶν καὶ τῆς ἰνδαλμῆς
 ,, φέρει, καὶ ἀπόγει, καὶ μὲν τῆς αἰδητικᾶς τῆ ἀντιλήψεων.
 ,, Ἔοικε γὰρ ἡ ἐπιθυμία τῆ ἀπόντων εἶναι, ὡσαυτὸ καὶ ἡ
 ,, φαντασία. Καὶ ἔτω μὲν κατ' αὐτῆ τῆ Ἀριστοτέλης, ἐκ τῆ
 ,, αὐτῆ. Συμείδον δὲ καὶ τῆ ἐξηγητῆ τινὲς, τῆς Ἀριστοτέλης
 ,, δόξης τὸ ὀψοεῖθεπτον, καὶ ἀβέβαιον· τῆτοι ὁ μὲν Φιλό-
 ,, πονος (3) ἀπορήσας ἔτω· ,, δοκεῖ δὲ αὐτὸ (τὸ μὴ ἔχειν
 ,, φαντασίαν εἴνα τῆ θηρίων) καὶ τὸν δεύτερον λόγον (τὸ
 ,, μὴ αἰε εἶναι φαντασίαν οἷς περ ἡ αἰδησις, οἷον τοῖς νεο-
 ,, γνέσιν) ,, εἶναι ἐναντίον τοῖς ἐν τῆ Β'. λόγῳ, (ἢτοι
 ,, ἐν τῆ Β'. Βιβλίῳ τῆ περὶ ψυχῆς) εἰρημύοις· ἐλέγετο
 ,, ὧ

(1) Περὶ Ζῶων Γεν. Εἰβλ. Α'. Κεφ. ἐχάτω.

(2) Περὶ Ψυχ. Βιβλ. Β'.

(3) Ὑπομν. περὶ Ψυχ. Γ'. Βιβλ. Κεφ. Γ'.

„ γὰρ ἐκεῖ, ὅτι ὅπως ὄντων ἀνθρώποις, ἐκεῖ καὶ ὄρεξις ὑπάρ-
 „ χει. Καὶ ὅπως ὄρεξις, ἐκεῖ καὶ φαντασία· ὡς ἀνὸς ἔχει μεί-
 „ σης ὀρέξεως πάντως ἐπομύνης τῆς φαντασίας τῆς αἰδή-
 „ σης. Πῶς ἐν φησὶν ὅτι οἱ σκώληκες, αἰθροῖν μὲν ἔχου-
 „ σι, φαντασίας δὲ οὐκ ἔχουσιν; Εἶτα ἀπαντᾷ· ἢ τάχα
 „ (λέγων) (1) καὶ οἱ σκώληκες ἔχουσι φαντασίαν, ἀλλὰ
 „ συγκεχυμένω, καὶ ἀμυδρῶ. Προαγαγὼν δὲ αὐτοῖς (2)
 „ ἐπὶ πλέον τὸ ἄτοκον, καὶ, ἔσω, συγχωρήσας τὰς σκώλη-
 „ κας μὴ ἔχειν φαντασίαν, ἔφατι καὶ τὰς μύρμηκας, καὶ τὰς
 „ μέλισσας, ἔφη· μὴ ἔχειν φαντασίαν· ἴδεται γὰρ ἐν τέ-
 „ τω· ἔχουσι γὰρ καὶ οἱ μύρμηκες φαντασίαν, ὡς διλοῖ τὸ
 „ ὅπισθα αὐτὰς τὴν κατάδυσιν αὐτῶν. Ἀλλὰ μὲν καὶ αἱ
 „ μέλισσαι ἔχουσι φαντασίαν, ὅπισθαι γὰρ τὰ σμύρνα
 „ αὐτῶν, καὶ ἐκεῖ τὸ μέλι ἄτοκον γίνεσθαι. Ἀπαντᾷ ὑπολαμ-
 „ βάνει ἰκανῶς καὶ πρὸς ταῦτα, λέγων ὅτι, „ διττὴ ἡ φαντα-
 „ σία, ἢ μὲν ἀναμνηστικὴ, ἢ δὲ διδακτικὴ, καὶ ἡ διδασκό-
 „ μεθα, ἡ καὶ ψιττακὸς ἔχει, κατ' αὐτὴν γὰρ διδάσκει-
 „ ται τὰς ἀνθρώπων λόγους. Ποίαν ἐν ἄρα φαντασίαν
 „ ἄπο τῶν τῶν ζώων ἀφαιρεῖται ὁ Ἀριστοτέλης; καὶ λέγο-
 „ μιν, φησὶν, ὅτι ἐστὶ τὴν ἀναμνηστικὴν, ἀλλὰ τὴν διδα-
 „ κτικὴν. Ὁ δὲ Συμπλίκιος καὶ αὐτὸς ἐπισήσας τὸ πρᾶγμα-
 „ τι, τὴν μὲν διακριτικὴν, καὶ ἔτω φαῖναι ἀτομικὴν φαντα-
 „ σίαν, διερμυδῶν τὸν Ἀριστοτέλους λόγον, ἀπήγαγε τῶν
 „ ποιῶτων, παρέλιπε γερμὴν φαντασίαν τινὰ γρηκωτέραν, καὶ
 „ μᾶλλον ἀόριστον· „ μύρμηκι γὰρ, φησὶ (3), καὶ μελίσσαις,
 „ καὶ ἐναργέστερον σκώληκι, ἔχει ἐκάστη ὁμοίως (ὁ φαν-
 „ ταστικὸς τύπος ἐγγίνεται.) ἀλλὰ κοινότερον ἔοφῆς, ἢ
 „ εἰ καὶ τῆς ἐν τῶν δε τῶν ἄλλων, ὡς ἐπὶ μελισσῶν, ἀλλ' ἔ-
 „ χι καὶ τῆς ἄπο τῶν ἀτόμων κατὰ τὸ ἀνθρώπου. Οὕτω γὰρ ἀκ-
 „ σέον μὴ ἐν πᾶσιν ὑπάρχειν τὴν φαντασίαν, ἀλλ' ἔχ-
 „ ῶς μηδὲν ὑπάρχουσαν. Ἐν πᾶσι γὰρ, καὶ μὴ ὡς
 „ σμέ-

(1) Ὑπόμν. περὶ Ψυχ. Γ'. Βιβλ. Κεφ. Γ'.

(2) Αὐτ. Αὐτ.

(3) Συμπλίκ. ἐν Ὑπομν. εἰς Ἀριστοτέλους περὶ Ψυχ. Αὐτ.

συνή. Ἐξ ὧν ἕως ἰσολαβεῖν εἰσὶ φανεροί, ὡς εἰ καὶ τὸ φαντασικὸν οὔτισι τῶν ζώων ὑπάρχειν εἰκὸν ἀπλῆσερον, ἔδεν ἄλλ' ἐν ἧττον ἔδεν ταῦτα, τὴν τῶ ἀνατυπῶσαι τὸ ἄπὸν, ἔ πάμπαν ἀφήρηται δυνάμιν, ἡ εἰκὸς πῦντα ζῶα φύσει ἀπαιτεῖν, οἷα πῦ καὶ τὴν αἰδησιν.

Θεώρημα ΜΔ'.

Δ. ψυβ'. Ἡ κοινὴ τῶ Ἀριστοτέλει προσειρημένη αἰδησιν, ἔδεν ἄλλ' ἢ ἡ αἰδητική, καὶ ἡ φαντασικὴ ἅμα συνίσσασαι εἰσὶ δυνάμεις.

Κοινὴ γὰρ αἰδησιν εἶναι λέγεται καθ' ἡν ἡ ψυχὴ, κείρει ὅτι ποδί, φέρει τὸ λευκὸν, ὃ τοῖς ὀφθαλμοῖς πρόκειται ἰδεῖν, ὅτι γλυκὺ, ἢ ὅτι πικρὸν, ἢ ὅτι ψυχρὸν, ἢ ὅτι βαρὺ, κξ. Ἀλλ' ἡ μὲν τῶ παρόντος, δι' ὄψεως, τῶ λευκὸν εἶναι, ἐπίγνωσις τῆς αἰδησεως ὅτιν (Δ. ψοδ'. Α'.) ἢ δὲ τῶ γλυκέος, ἢ τῶ πικρῶ, ἢ τῶ ψυχρῶ, ἢ τῶ βαρέος, ὡς μὴ παρόντων τῆ γούσει, ἢ τῆ ἀφῆ, φαντασίας (Δ. ψπδ'. ψπέ.). Ἡ ἄρα κοινὴ αὕτη καλεμένη αἰδησιν, κτ.

Σχόλιον.

Δ. ψυγ'. Ὁ μέλι ποτὲ ἰδάντε, καὶ ἀφάμμος, καὶ γούσάμμος ἔξ τελευν κινήσεων τῶ ἐν τῶ ἐνδοτάτῳ αἰδητηεῖω γουομένηων αὕτῳ, τελευσά πάθη αἰδητικὰ ἔτελει πεπονθῶς, ὧν ἕκαστε ἔχει ἡ ψυχὴ τὴν ἀτίληψιν. (Δ. ψξέ) Ἐὰν ἐν καὶ δούτερον αὕτῳ γνήηται ἔξ τῆς ὀράσειως, τὴν ἀδραπλησίαν ἐκ τοῦ γώματος, καὶ τῶ ἄλλων τῶ ἐν τῶ μέλιτι ὀρατῶ, καὶ τὸν ἐγκέφαλον παθεῖν ἀλλοίωσιν, πείσεται ἅμα καὶ τὰς ἄλλας, τὴν ἔκ. τῶ χυμῶ, φημί, καὶ τῆς ἀφῆς, καίτοι ἔξωθεν τῶ αἰδητηεῖων μὴ κατ' αὕτῳ κινήσῶτων. Καὶ δὴ ἡ ψυχὴ πρὸς μὲν τὴν μίαν ἔξωθεν, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς δύο ἔσωθεν ἐναγομένη, τελευσάς ἅμα τὰς ἀτίληψεις, εἶδει ἀλλήλων ἐξαφερύσας ἐπίδεδέξεται, ὧν τὴν μὲν κατ' αἰδησιν, τὰς δὲ κατὰ φαντασίαν, ἀδραπλησίαν τὴν

Metaph. Tom. III.

τὴν διαφορὰν τῆς ἀρχῶν, ὅς ἂν ἡ κίνησις. (β. ψ δ.)
 Καὶ τῆτο ἡ κοινὴ αἰσθησις ὅσιν. Ἦν ἔδεν θάυμασόν, ἔξ
 τῆτο, εἰ σωρείον τινὰ τῆς ἔξω αἰδήσεων, ὁ Νεώτερος Γασ-
 σκύδος ἀνόμαζε. (1) Aggeriem externorum sensuum· ἐπει-
 πῶν ὅτι καὶ ταύτη ἡ ἔξω συλλεφεθεύεται, ἐκ ἀνάπαλιν
 δέ, ὅτι δὴ εἰκὸς τῶ ὅλῳ τὸ μέρος, καὶ μὴ τῶ μέρει τὸ ὅ-
 λον εἶναι συμπαθειόμῳ. Ταύτη δὲ τῆς κοινῆς ἀνα-
 πτυχθεύσεως αἰδήσεως, καὶ τῶ πῶ αὐτῆς, ὑπὸ Ἀριστοτέ-
 λους λεγόμενα ἀληθεύσειν. Ὡς οὐτε ἦν σὰρξ τὸ ἔχατον ἐ-
 ἴσιν αἰσθησιον, (2) τῶ ἦν σώματος τὸ μεριστὸς ὅσιν ἐ-
 γεργεῖν, ἐ ἦν κεχωρισμῶς ἐνδέχεται κείνιν τὸ κείνον,
 δει δὲ εἴτινι ἀμφω δῆλα εἶναι. Οὕτω μὲν γὰρ ἔχει
 (εἰμὴ τὸ αὐτὸ δηλονότι ἀπλῆστατον ἔκεινε πῶ ἀμφοῖν)
 ἦν εἰ τῶ μὲν ἐγὼ, τῶ δὲ σὺ αἰσθοιο. Καὶ τότε δῆπε
 ἐν ἡμῖν, κατὰ Πλάτωνα, πῶ ἀπλήσιόντι συλέβαινεν αὐ,
 τοῖς ἐν τῶ Δελίῳ ἵππῳ, οἷς ἐκ τῶ μίατε καὶ κοινὴ αἰ-
 σθησις. Ἀλλ' ἔστι τῶτων ἔδεν, καὶ τὴν ἄρῳμῶ ἡμῖν θεω-
 ρίαν· τῶ ἦν καὶ τὴν κοινῶ αἰσθησιν ἁφῆροντα κινήματα,
 ἐπ' αὐτῶ τὴν ψυχῶ τυχαῖε ἀναφερόμῳ, τὴν ἀπλῆ-
 σάτῳ τε ἔσαν, καὶ τὴν αὐτῶ μόνῳ πῶ πάντων κείνε-
 σαν, καὶ ἐν τῶ τινὰ τῆς θύραθεν ἐπιόντων κείνιν, καὶ
 ταῖς κείσεσι τῆς ἄλλοτε ποτε κατὰ τὸ αὐτῆ ἐπελθόντων,
 καὶ σιωεῖδῃσιν ἅμα προσέχεσαν. (β. χο γ.) Ὁμοίως δὲ
 καὶ τὸ ἀχόνῳ δρᾶν σώζοιτ' αὐ κατ' ἡμᾶς, ἦτοι (ὡς ἐκεῖ-
 νος φησὶν (3)) ἦν τὸ ἐν ἀχωρίσῳ χρόνῳ, ἅμα δηλ. τῆς
 ψυχῆς, τῆς πλειόνων παθειμάτων ἀντιλαμβανεμῶς. Λύοι-
 το δ' αὐ ἔτοι καὶ τὸ ἀτόρημα ἦν ὡς ἀδύνατον ἅμα τῆς ἐναν-
 τίας κινήσεως κινεῖσαι τὸ αὐτὸ, ἢ ἀδιαίρετον, καὶ ἐν ἀ-
 διαίρετῳ χρόνῳ (4). Αἱ γὰρ ἐναντία κινήσεις, εἴτινες
 καὶ τὴν κοινῶ αἰσθησιν συμβαίεσιν, ἦκισα μὲν τῆ κεί-
 νε-

(1) Φυσιολ. Τμήμ. Γ'. Μέλεθ Β'. Βιβλ. Η'. Κεφ. Α'.

(2) Ἄεισ. περὶ Ψυχ.

(3) Αὐτ. Αὐτ.

(4) Αὐτ. Αὐτ.

νόση ψυχῆ, τῶ πλείων ἔση ανεπίδέκτῳ, αὐτῶ δὲ ἐμ-
ποιεῖνται τῶ ἐγκεφάλῳ, ἢ τοῖς ἐν αὐτῶ πνεύμασι, μερι-
στῶς· τῆς δὲ ψυχῆς ἴδιον εἶναι τὸ καὶ ἐπὶ πολλῶν, καὶ
ἀντικειμένων, καὶ τὸ αὐτὸ κείναι, εἴρηται. (Δ. χ ο ή .)

Θεώρημα ΜΕ΄.

Δ. ψ γ δ. „ Πολλῶν ἅμα καὶ διαφέρουσῶν κινήσεων, ἐν
„ διαφέρουσι μορίοις τῶ ἐγκεφάλου συμπιπτοςῶν, πολλάς
„ ἐπαύλας, καὶ τῆς φαντασιακῆς ἀντιλήψεις, καὶ διαφερέ-
„ στας καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι ἵω μὴ τοιαῦται δηλ. ὡσιν, οἷας
„ ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεῖσθαι αὐτῆς.

Οὐ γὰρ ἔστι λέγειν ὡς τῆς μὲν ἀντιλήψεται, τῆς δὲ ἕξι·
Ἡ ἕξι ἀντιλήψις τῶ ἐνδοτέρων κινήματων εἴη ἢ φαντασία·
Ἄλλ' ἔστι τοιαῦτη. (Δ. ψ π δ. ψ π ε.) Ἄρα τὸ Α΄.

Ἐὰν δὲ αἱ κινήσεις τῶ ἀμοιβαδῶν τύχασιν ἀναιρεμέ-
νων, ἢτοι ἰσοδυνῶν ἔσῶν ἐξιτέρα γίνεται, ἀλλ' ἀποσβέν-
νυται. (Δ. χ ι ή . Β΄.) Καὶ τῆς κινήσεως ἀπουσίας οὐδὲ
φαντασία ἔσαι. (Δ. ψ π ζ.) Ἡ ἢ ἐπικρατετέρα διαφέρεσα
σα τῶ γε ὑπερβάλλοντι, μία μὲν ὑπολειφθήσεται κίνη-
σις, μόνωθήσεται δὲ καὶ ἢ φαντασία. Ἄρα καὶ τὸ Β΄.

Ποίσιματα.

Δ. ψ γ ε. Α΄. **Δ**ῆλον ἄρα ὅσον ἡμῖν συμβαίνει, τὸ ἄλ-
λα μετ' ἄλλα, καὶ σὺν ἄλλοις φαντάζεσθαι. (Δ. χ ο γ' ο
ψ π σ'. σ'. ψ γ γ'.) Οὐ γὰρ ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῶ ἄλλας με-
τ' ἄλλας, καὶ σὺν ἄλλαις, ἐν διαφέρουσι μορίοις τῶ ἐγκεφά-
λου συμπίπτειν ἅμα κινήσεις (Δ. ἀνωτ.) μὴ ὑπ' ἀλλή-
λων ἀναιρεμύας.

Β΄. Παραδεκτέον τοίνυν καὶ ἡμῖν τὸν καλέμενον τῆς φαν-
τασίας νόμον. Καθ' ὃν, φασί, καὶ τῆς ἐν μέρει αἰσθητι-
κῆς προσλήψεως, ὁλοκληρῆς τὸ φανταστικὸν ἀνακαθίστασθαι
ἴνδαλμα.

Γ'. Οὐκ ὑποδεκτέος δὲ ὁ Γερμανὸς Βαῦμειςέριος (1), ὅς τῃσ' συλλεσῶν ἰδεῶν μηδαμῶς ἀντιφασκεσῶν, τὸ καὶ τὴν φαντασίαν πλάσμα δυνατὸν, ἀντιφασκεσῶν δέ, ἀδυνάτου ὡς ἐκ τῆ ἀντικειμένη ἀπεφύλατο εἶναι. "Ενθα ἦ αἱ ἰδέαι ἀντιφάσκουσι, καὶ αἱ φανταστικαὶ κινήσεις ἀμοιβαδὸν εἰσὶν ἀναιρέμεναι. (δ. ψυδ. δα τὸ Β'.) Καὶ εἰδὲ τὴν ἀρχὴν τὸ πλάσμα παρίσταται. Καὶ εἴχ' ὅπως τῆ ἀδυνάτου εἶναι ὁ ὄξεικονισμὸς, ἢ αὐτῷ δοκεῖ, ἀλλὰ καὶ πᾶμπαν ἀδυνάτως εἴχει συσταθῆναι αὐτὸ τὸ ἴνδαλμα. "Ὅσα ἦ αὐ καὶ ἐπείγοιτο, εἰδὲ αὐ εἴχοι ποτὲ φαντασίαις εἰαυτῷ πρῶτασῆσαθαι τετραγωνὸν ἀσφαιρὸς, ἢ κύκλον γωνίας εἴχοντα, εἰδὲ τῃσ' τοιαύτων εἰδῶν, ὧν δα τὴν ἐγχαρῆσαν μάχην τὰ εἶδη ἀσυμβάτως εἴχουσι.

Θεώρημα Μγ'.

δ. ψυζ'. "Καὶ πάγε ἐνύπνια τῆ φανταστικῆ μορῆ ε-
"νέργειαι εἰσὶ.

Εἰσὶ ἦ ἀντιλήψεις τῃσ' καὶ τὸ ἐνδότερον αἰδητήριον γι-
νομένων κινήσεων, ἐν ὀλοτελεῖ ἀργεία τῃσ' ἔξω αἰδητήριων
μυσεσῶν. (δ. χοβ. ψοδ'. Ε'.) Τοιαῦται δὲ αἱ τῆ φαν-
ταστικῆ ἐνέργειαι. (δ. ψπδ'.) "Αρα κτ.

Πορίσματα.

δ. ψυζ'. Α'. "Ὅσα ἄρα πρὸ φαντασιῶν εἴρηται, (δ. ψπς'.)
αὐτὰ δὴ ταῦτα καὶ πρὸ τῃσ' κατ' ὄναρ εἴρησεται ὡσεὶ πο-
λὸν μὲν πρὸς τὸ τῃσ' ἐνυπνίων χεῖμα καὶ τὴν καὶ τὰς κρά-
σεις συυτελεῖν διαφορᾶν, καὶ αἶρα, καὶ αἶμα, καὶ σιτία, καὶ
τ' ἄλλα, ἅπερ ἀνωτέρω ἐλέγετο. (δ. ψπς'. Α'. καὶ Β'.)
ἤκιστα δὲ τῷ νόματι τῆσ' ψυχῆσ' τὰ ἐνύπνια πειθαρχεῖν.
(δ. Αὐτ. Γ'.)

(1) Ἐν Ἐπιτεμ. Μετεφ. Πλάματ. δ. 191.

(§. Αὐτ. Γ'.) προδρόμους δὲ οἷον πολλῶν καὶ παντοίων νοσημάτων αὐτὰ πολλάκις ἠγεῖσθαι. (§. Αὐτ. Δ'.) παρὰ τὰ δὲ καὶ πολλῶν ἐξωτερικῶν κινήματων (οἷα τῆς ἐξηγοροσύνης μάλιστ' ἀποσπῶνται ἐξί.) γίνεσθαι. (§. Αὐτ. Ε'.) Καὶ ἄλλο ὑπ' ἄλλης, τὸ ἀμαυρότερον δηλ. ὑπὸ τῆς ἐναργεστερῆς ἐξαφανίζεσθαι. (§. Αὐτ. ς'.) Τὸ δὲ ἐφεξῆς, κατὰ τὰς προγεγονόσας ἀνατυπώσεις ἐν τάξει χωρεῖν, ἐστὶ μὲν ὅτε, καὶ ἐπὶ τῆς ἐνυπνίων συμβαίνει, (§. Αὐτ. ζ'.) τὰ δέτοι πλείστα ἐπὶ τῶν αἰσθητικῶν χωρεῖ, καὶ ὡς αὐτὸ τύχαι κινεῖσθαι τὸ πνεῦμα αὐτομάτως, ἢ ὑπὸ τῆς προσυχίντου αἰτίας ἀγόμενον ἀπὸ τῆς τῆς ψυχῆς ἐπιτάγματος.

Β'. Ἐπεὶ δὲ φαντασίαι εἰσὶ καὶ τὰ ἐνύπνια (§. ψυς'), φαντασίαι δ' ἐκ αὐτῶν εἰσὶ ἀπὸ προηγουμένων αἰσθητικῶν (§. ψπῆ.), καὶ ὅσα ἄρα ἰδεῖν ἐνέσαι ποτὲ, ὧν μὴ φθάσασαι, ἢ περὶ καθόλου, ἢ κατὰ μέρη πρότερον ἡμῖν αἰσθητικῶν ποτὲ ἐνεργήσαντο. Ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρω (§. ψπθ'.) Ποείσματος, τοῖς ἐνυπνίσις ἐφαρμοσέον.

Σχόλιον.

§. ψπῆ. **Τ**ὸ φανταστικὸν ἐν ὑπνοῖς, ὑπὸ διαφερουσῶν αὐτῶν αἰτιῶν κινηθεῖν. Ἦτοι γὰρ ὑπὸ τῆς ἐν ἡμῖν ζωτικῆς πνεύματος, ἢ ὑπὸ Θεῶν, ἢ (τῆς Θεῶν ἐπιθέτου) καὶ ὑπὸ τινος, φέρε, τῶν κακοδαιμόνων. Ἄ δὲ καὶ ἐκ τῆς τέλεως, οἷα ποτὲ ἐξί, καὶ ὅθεν τῶν ἀρχῶν ἔχονται, μάλιστ' ἀπὸ τῆς διακρίσεως. Τῶν μὲν γὰρ τὸ τέλος συμφέρον, καὶ θεοφιλές, τῶν δὲ τῶν ἐναντίων. Καὶ περὶ μὲν ἐκεῖνα μαντικὸν εἶναι, δεῖον. Καὶ ὡς αὐτὸ δεδομῆνον ἀνωθεν ἢ, ἐξ ἀποκαλύψεως. Διὸ καὶ πρὸς τὸν τῶν ὀπτασίαν διερμηνεύοντα προφήτῳ ὁ βασιλεύς (1) „ ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεὸς ὑμῶν αὐτὸς ἐστὶ Θεὸς „ Θεῶν... ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνήθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τῆτο. Περὶ δὲ τὰ ὑπὸ τῆς κακοδαι-

(1) Δευτ. Κεφ. Β'.

δαίμονος τυχόν, ἢ τινων αἰτίων ἄλλων φυσικωτέρων ἢ πη-
 μύα, τὸ τῆς μαντικῆς ἀπατηλόν τε, καὶ ψεύδεις, καὶ τὸ παῦ
 φλυαζίαν τινὰ ἠγχιμύς, μᾶλλον τὴν ἀρχὴν ἀφ' ἧς ζητη-
 τέον, ἢ τὸ τέλος, μηδὲν ὄν ἀσφαδῆον, ὃ ταῦτα προσημαί-
 νειν τοῖς ἀπλησέροις πισδύεται. Παραίτια δὲ τῆς καὶ φύ-
 σιν ἐνυπνίων, ἢτε τὰ σώματος ἕξις μάλισα, καὶ πάθος τὸ
 ἐπικρατῆν, διό, καὶ καὶ τὰς τῶν διαφορὰς, κακεῖνα ποι-
 κίλλεται, οἷον χοληρικῶν μὲν φασὶν ἐνύπνια εἶναι ἐμπαρη-
 σμῆς, καυθηρασμῆς, χροιάς τε ξανθὰς καὶ φλογώδεις, ἔ-
 ρεις, σάσεις, μάχας, φυγὰς, διώξεις, καὶ ὅσοις τις οἰζύτης
 ἐνεπιφαίνεται ἠδὲ τε, καὶ κρᾶσεως. Μελαγχολικῶν δὲ ζό-
 φος, ἀχλύας, ὀμίχλας, καπνὸς μελαντέρης, ἄλας νυκτε-
 ρινὰς, πλαῖας δὲ στυπρωῶν, καὶ κατασκίων ἐρήμων, φάσ-
 ματα ἐκδειματῆντα, μορφὰς ἀλοχότας καὶ φρικτῶν ἐμποιά-
 σας, ἐπ' ἀβύσσοις χάσμασιν ἐπικύψεις, καὶ κατ' αὐτὰ μέλ-
 λεσαι κατολιθῆσαι, ἀνεκρὰ τὰ πάντα, καὶ φόβος πρόξενος.
 Τῶν δὲ φλεγματοδεδεσέρων τὴν κρᾶσιν, ὑδάτων ἐμφάσεις,
 βαλαρείων, πλόων, καταδύσεις τε καὶ καταπονώσεις, ἀχθῆ
 ὑπερβελθέστερον πιέζοντα, καὶ πρὸς τὴν κίνησιν διακωλύοντα,
 δεσμῆς, ἀλύσεις, πέδας, καὶ ὅσα ἕξεως ἐλέγχει νοθεύοντα
 καὶ ἀμβλύτητα. Τῶν δὲ αἱματοδεδεσέρων τε καὶ πληθωρικῶν,
 πωνηγύρεις, θαλίαι, δὴχίαι, ὀρχήσεις, συμφωνίας με-
 σικῶν ὀργάνων, ἀξιοπύξεις τε καὶ ἀσμύνησμῆς τῆς φιλο-
 μύρων καὶ γλυκυθυμίας, ἐμφάσεις αὐγοειδεῖς, καὶ τερπνάς,
 καὶ οἷς ἀπλῶς ἐπιγελαῖ τὸ φαιδρόν τε καὶ χάριον. Οὕτω μὲν
 ἐν καὶ ἐράντων αἰ καὶ τῆς παιδικῶν αὐτοῖς ὀμιλῆαι, ὄνειροι
 εἰσὶν, αἰ φίλαι καὶ ὑπερηδισοί, καὶ διφώντων πηγαί τε καὶ
 κρυῖαι ἀείρον ἰάσσαι, καὶ ρύακες ἠδὲ αὐτοῖς κελαρύζον-
 τες, καὶ ἰάματος ψυχῆ, ἀπὸ φρεάτων ἀνιμήσεις, καὶ ὄξαν-
 τλήσεις, καὶ μὲν δὴ καὶ ἐνδροσοὶ αὐραὶ, καὶ πνοαὶ ἠρέμα
 τὴν αἶρα διαρρίπιζουσαι, καὶ τὸ πρῶτον ταῖς ἀναπνοαῖς
 διαφύχουσαι. Καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλων δὲ ἀναλόγως τῆς πά-
 θεσι, καὶ τῆς ὑφ' ἧν κρατεῖται ἡ ψυχὴ ἐπομύτως. Καὶ
 γὰρ (1) καὶ ἠματίαις φροντίσιν ὁμοίᾳ φάσματα νυ-
 „ κτός.

(1) Ναζικαζῆναις Ἐπισ.

„ κτός. Ὁ γὰρ Ἡρόφιλος (1) πρὸς τὰς ὀνειρὰς τὰς θεωπιό-
 „ στας, ἔς κ' κατ' ἀνάγκην ἔλεγε γίνεσθαι, κ' τὰς συγκραμα-
 „ τικὰς αὐτῶν ὀνομαζομένης τέτυς „ ἔς ἐκ ταυτομάτου συμ-
 „ βαίνειν ἐδόξαζε κατ' εἰδώλων πρόσωπον, ὅταν ἂ βελο-
 „ μεθα βλέπομεν, ὡς ἐπὶ τῶν τὰς ἐρωμῆας ἔχειν ἐν ὕ-
 „ πνω δοκέντων, κ' τρίτον ὀνειρῶν εἶδος εἰσηγόν, ἔς κ' φυ-
 „ σικὰς ἐκάλει, παρίσασθαι δὲ τέτυς ἄετο, ἀνειδωλοποι-
 „ μῆς τῆς ψυχῆς τὸ συμφέρον αὐτῇ, κ' τὸ, πρὸς τέτοις,
 „ ἐσόωρον. Ἀμέλει τοι ἐντεῦθεν κ' τὸ ὀνειροπολικὸν εἶδος
 „ τῆς μαντικῆς, πρὸς ὃ μὴ μόνως τὰς ἀγελαίας τῶν ἀνθρώ-
 „ πων, ἀλλὰ κ' τὰς ἐπ' ἀκροῖς σοφίας θαμίσαντας, αὐτὰς τε
 „ Πλάτωνας καὶ Ἀριστοτέλους ἀπουδάσαι, τίς οὐκ αὖ θαυ-
 „ μάσει; ἢ ἔ θαυμασὸν τῶ ὄντι τῇ ψυχῇ τῆ καθόδουτος,
 „ ἢ τῇ τῆ ἐξηγορότος πλείοντι νέμειν δυνάμεως; Ἀλλὰ καὶ
 „ πρὸς ἐνυπνίων ἄλις.

Περὶ Μνήμης.

Θεώρημα ΜΖ'.

§. ψυθ'. „ **Ἡ** μνήμη πρὸς τὰ πονητικώτα ὄσιν.
 Ἡ δὲ μνήμη ἀντίληψις τις ὄσιν, ὅς ἐποίματε καὶ πρὸ
 χείρας, τῶν ἄλλοτέ ποτε ὑπελθόντων τῶ γνωσικῶ τῆς ψυ-
 χῆς, τῆς σαφῶς συνειδείας, ὅτι τὰ αὐτὰ κ' πρότερόν ποτε
 αὐτῇ διέγνωσο. (§. χογ'.) Ἄρα ἡ μνήμη, κτ.

Σχόλιον.

§. ὦ. „ **Ο** ὅτε ἐν τῷ μέλλον ἐδέχεται μνημονόειν, ἀλ-
 „ λ' ἔστι δόξασόν, κ' ἐλπισόν, ὡς Ἀριστοτέλης (2) φησὶν,
 „ ἔτε

(1) Περὶ Πλατάρχ. Ἀρισκ. Βιβλ. Ε'. Κεφ. Β'.

(2) Ἀρισκ. ἐν τῶ πειρὶ Μνήμ. κ' Ἀρισκ. Κεφ. Α'.

„ ἔτε τῷ παρόντος, ἀλλ' αἰδήσις. Ταύτη γὰρ, ἔτε τὸ μέλ-
 „ λον, ἔτε τὸ γνόμενον γνωρίζομεν, ἀλλὰ τὸ παρὸν μόνον.
 „ Ἡ δὲ μνήμη τῷ γνομένου. Ἐξ ὧν ὀρθῶς ἐπιφέρει, ὡς
 „ ὅσα γόνε αἰθαίνεται, ταῦτα μόνα τῷ ζῶων μνημονόει.
 „ οἶον ὁ πεπτωκὼς ὄνος πέρυσιν εἰς τὸνδε τὸν βόθρον,
 „ τήμερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν, καὶ ἀναχωρήσας, ἤθετο ὅτι πρό-
 „ τερον πέπτωκεν ἐν αὐτῷ. Αἰθαίνεται ἔν καὶ τὰ λοιπὰ
 „ τῷ γόνε (1).

Θεώρημα ΜΗ'.

Σ. α.α. „ **Ο**ὐχὶ πᾶσα γνώσις τῷ παρωχικότων κατα-
 „ μνήμην ἐστὶ.
 Μνημονόει γὰρ ὁ σινειδῶς ἑαυτῷ, ὅτι καὶ ἄλλοτε τὸ αὐ-
 τὸ γνωστικῶς προσελάβετο. (Σ. χογ'.) Δυνατὸν δὲ γνόν-
 τα καὶ πρότερον, ἤδη ἀγνοεῖν ὅτι ἐγνώκει. (ὡς δῆλον.)
 Ἄρα ἐχὶ πᾶσα, κτ.

Σχόλιον.

Σ. ωβ'. „ **Α**εὶ γὰρ ἔταν ἐνεργῆ καὶ τὸ μνημονόειν, ἔ-
 „ πως ἐν τῇ ψυχῇ λέγει, ὅτι πρότερον τῆτο ἤκαθεν, ἢ
 „ ἤθετο, ἢ ἐνόησεν. (2) Τὸ δὲ πρότερον μὲν ὑπελθὸν
 τὸν νῦν, εἶτα ἀφάρρυσεν, καὶ αἰθῆσι ὡς νεαρὸν ἤδη καὶ πρό-
 σφατον αἰδημα, ἢ φάντασμα, ἢ νόημα, ἔκτινος αἰτίας
 ἀνακαλέμενον, τῆς ψυχῆς μηδὲως ἐπιγνωσκίσης αὐτὸ,
 ὡς οἰκεῖον καὶ συνήθεσ, ἐ μνήμης τὸ ποιῆτον, ἀλλὰ γνωσι-
 κῆς τινὸς προσλήψεως ἄλλης κείνεται. Θαυμάζειν ἔν ἐπε-
 σιν, ὅπως ἀναμνήσεις ἐτίθεντο τὰς μαθήσεις, οἱ καὶ
 Πυθαγόραν, καὶ Πλάτωνα (3). Ἐσω γὰρ ὅτι καὶ τὰς γνο-
 μίας

(1) Μιχαὴλ ὁ Ἐπίσιος Ἰπόμεν. Αὐτ. εἰς Ἀεισοτέλιω.

(2) Ἀεισοτέλης ἐν τῷ αἰετ.

(3) Πλάτων ἐν Θεαίτητῳ.

μύνας πρότερον τῆ ψυχῆ, ἐν ἄλλοις σώμασι φερόμενος, ἢ καὶ καὶ τὸν νοερόν ἐν ἀρχῇ κόσμον, πὰς ἐννοίας ἔχον, ἃς καὶ μέρος ἦδη, εἰς μαθήσεως ἀναλαμβάνει, καὶ συμπορίζεται. Ἀλλ' ἐπεὶ τριστον ἐδὲν καθ' ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ συνουσιδέσθαι, καὶ συναισθάνεται, εἰς ἀμυδρὰ γὰρ ὀπίκεισιν ἔχει, ὡς ἦδει καὶ ἄλλοτε τοιαῦτ' ἄλλα, καὶ ἀσείσως (δ. χογ'.) ὁ δεῖγμα ὅστις ἀνάμνησεως, μεταμαθήσεις μὲν ἴσως, καὶ ταύτας ἀγνοῦντος πάντη αὐτῆς τὸ μεταμανθάνοντος, ἀνάμνησεις δὲ καλεῖν τὰς τοιαύτας ἐπίπαν ἄλογον. Ἀλλ' ὁ διδασκόμενος, φασὶ, δοκεῖπως καὶ τὴν ἀκρόασιν τοῖς λεγομένοις κατανοεῖν καὶ ἔπειθαι, ὡς ὅτι καὶ προεγνωσμένων αὐτῷ ὅτι χαίρων τε, καὶ ἀσμελιζόμενος. Αὐτὸ δὲ τῆτο, ὅτι προσῆκον ὅστις, καὶ φίλον τῆ ψυχῆ τὸ ἀληθές, καὶ τοῖς πρώτοις τῆ λόγου σπέρμασι κατάλληλον, καὶ σύμφωνον τὸ ἦδη νοούμενον ὑπὸ τοῦ μαθητιῶντος, συμβαίνειν ἐρεῖμῳ. Δεῖ γὰρ μὲν τὴν ψυχὴν ἑαυτῇ συνειδέσθαι πως ἔχειν, τὴν καὶ τὸ κατ' ἀνάμνησιν ἐπαναληφθῆναι, φθάσασαν προεπίγνωσιν, μὴ ὡς πρώτον τὰτι ἐπιὸν αὐτῇ νόημα ὡραδέχεται. Οἱ δὲ τὰ πρώτως νοητὰ, κατ' ἀνάμνησιν ἔχειν ὑπολαμβάνοντες, εἰ τῆτο μὲν πληροφορίας ὑπολαμβάνουσιν, ἐκ αὐτῶν πάθος ἔτι φρονέουσιν, συνέβη γὰρ πότε καὶ Ἀντιφῶντι τινὶ ὁρεῖτη φρονητιῶντι, ἀπομνημονόσεις εἶναι ἠγεῖσθαι τῶν παρωχημένων, καὶ ἂν κινέμενος ἦδη τὰ αἰσθητέα προσελάμβανεν (1).

Θεώρημα ΜΘ'.

δ. ω γ'. Ὅτε ἐν μόνῃ τῆ ψυχῆ καθ' ἑαυτὴν ἡ μνήμη ἔτε ἐν μόνῳ τῷ ζωτικῷ πνεύματι, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ πρώτῳ αἰσθητέῳ, ὡς ἐν ὑποκειμένῳ, ἦτι τῷ ἐγκεφάλῳ ἐδράζεται.

Ἐπειδὴ γὰρ ἄλλοι ἄλλων εἰσὶ μνημονικώτεροι, ἔδει δήπερ καὶ

(1) Ἄεις. ἐν τῷ πειρὶ Μνήμ. καὶ Ἀναμν. εἴδα αἰωτ.

καὶ τὰς ψυχὰς ἐν ταῖσι μεταφυσικῶς διαφέρειν τὰς τελειότητας. Οὐ γὰρ δὴ φυσικῶς αὐτὴ εἴποιεν, τὸ εἰς τῷ τεῖνον σώμα, ἐκ μέσων ποιήματα. (β. ψνζ.) Ἀλλὰ ὅτι φυσικῶς μὲν διαφορὰν πρὸς ἀλλήλας αἱ ψυχαὶ ἴχουσι, μεταφυσικῶς δ' ἔτι. (β. Αὐτ.) Οὐκ ἄρα μόνῃ τῇ ψυχῇ τὴν μνήμην ἀναθετέον. Ο. Η. τὸ Α'.

Τὰ δὲ τοιαῦτα πνεύματα, ἐπεὶ διλυτικῶς, ἔχουσι τῷ καρωτίδων, καὶ τῷ σπονδυλείων ἀρτηρίων, διηθητικῶς, καὶ τὸν ἐγκέφαλον, καὶ τὴν παρεγκεφαλίδαν τῷ καθαρωτέρῳ αἵματος, ἀποσπασκόμενα. (β. ψοδ.) ἔτι ἀεὶ ἀεὶ ἀπορρέει τε καὶ ἀποφύεται, ὡς αἰεὶ καινὰ ἐπὶ ταῖς αἰσθητικαῖς καὶ φαντασιακαῖς ἐνεργήσεσιν ἀντιστάμενα, καὶ ἵνα ἄρα ἐπαναγκαστικῶς ἀπορρέειν αὐτοῖς καὶ τὸ μνημονικόν, καὶ ἐξίτηλον αἰεὶ γίνεσθαι. Ἀλλ' ἐκ ἑσίν. Ἄρα καὶ τὸ Β'.

Σχόλιον.

β. ωδ'. **Α**παντας, ὅσους αὐτὸτε ποτε ποτὲ μνήμης χάριτας μετελθεῖν σοὶ γήοιτο, καὶ τῷ πάλαι καὶ τῷ ὑστερον, αὐτὰ τῷ πρώτῳ αἰσθητικῶ, εὖροις αὐτὸ μνημονικόν τῆς ψυχῆς ἀνατιθευόμενος. Καὶ γὰρ καὶ Πλάτων, ἐκεῖνο δὴ τὸ κέαρ τὸ ὀμνηρικόν ὑποτιθέμενος, „ δῶρον τοίνυν αὐτὸ φῶμιν εἶναι, „ φησὶ, (1) τῆς τῷ μέσων μνήμης μνημοσύνης, καὶ ἐς τῷ, „ ὅτι αὐτὸ βέλη φῶμιν μνημονεύσαι, ὡν αὐτὸ ἴδωμεν, ἢ ἀκέσωμεν, ἢ αὐτοῖς ἐνοήσωμεν ὑπέχοντες αὐτὸ ταῖς αἰσθήσεσι, καὶ ἐνοίαις ἀποτυπῶσαι, ὡσπερ δακτυλίων σημεία ἐνσημαινομένης. Καὶ ὁ μὲν αὐτὸ ἐκμαγῆ μνημονεύειν τε καὶ ἐπίσασθαι, ἔως αὐτὸ ἐνῆ τὸ εἶδωλον αὐτῶ, ὅταν δὲ ἐξαλειφθῆ, ἢ μὴ οἶον τε γήνηται ἐκμαγῆσαι ἐπιλελήσασθαι τε, καὶ μὴ ἐπίσασθαι. Καὶ Ἀριστοτέλης δὲ (2). Δὴλον γὰρ ὅτι δεῖ νοῆσαι τοῖστο τὸ γινόμενον δια τῆς αἰσθητικῆς.

(1) Πλάτων ἐν Θαιήτῳ.

(2) Ἀριστ. ἐν τοῖσι περὶ Μνήμης καὶ Ἀναμνήσεως.